

Advent - Primer diumenge

[Jr 33,14-16](#)

[1 Te 3,12-4,2](#)

[Lc 21,25-28.34-36](#)

Atents Un del secrets de la vida és saber viure cada moment amb l'actitud adequada per no perdre la serenor, per descobrir-hi motius d'esperança i fer-ne ocasió d'obrar el bé. És el consell de Jesús en aquest primer diumenge d'advent: "Estigueu alerta!", estigueu atents!

Els cristians no hem de ser persones tancades en el nostre interior, ni en el nostre petit cercle. No som una secta en la que vivim aliens al que passa més enllà del nostre àmbit, ni volem ser porucs de contaminar-nos de l'entorn, sinó que volem viure amb els ulls oberts, relacionats amb qualsevol àmbit i amb una actitud positiva i activa, aportant-hi tot el que estigui a l'abast de les nostres possibilitats.

L'evangeli ens ha presentat l'anunci de situacions adverses que en major o menor grau passen i poden passar, més o menys a prop nostre. I Jesús ens ve a dir que en siguem conscients. Fenòmens atmosfèrics, crisis econòmiques, greus accidents, morts d'innocents, violències sagnants, atacs terroristes, famílies desnonades abocades al carrer o amb dificultats de subsistència, masses angioxades buscant acollida i treball, quantioses estafes, actuacions d'escàndol en certes parts de la mateixa església, etc...

Esperançats

El Senyor ens diu que hi estiguem alerta, que hi estiguem atents, que en siguem conscients i que mantinguem la serenor i l'esperança. Que la pregària ens doni pau i decisió per no tancar-nos encongits i porucs. I hem de trobar en aquestes circumstàncies signes d'esperança, signes d'aquell Fill d'Home que vindrà sobre un núvol, però que ara ja està venint en homes i dones de bona voluntat que fan front, cada u segons les seves llums i possibilitats, a aquestes situacions adverses.

Implicats

I cada u de nosaltres està cridat a ser un signe real i vivent d'aquesta esperança. Així com Sant Pau desitjava al seus germans de Tessalònica que el Senyor fes créixer l'amor fins a vessar l'amor d'uns pels altres, també nosaltres hem de demanar al Senyor, per a tots i per cada u de nosaltres, aquest amor i aquesta solidaritat.

És sobretot en ocasions de dificultat, quan és més possible que se'ns desvetllin aquestes actituds positives i evangèliques. És en aquestes ocasions que nosaltres podem ser petits signes d'esperança, petits signes de la vinguda del Fill de l'Home en el nostre temps.

Advent

L'Advent, inici de l'any litúrgic, ha de suposar per a nosaltres un reforç de la nostra fe, de la nostra esperança i el nostre amor. Estic ben segur que tots, els qui ens trobem aquí, volem viure en aquesta actitud d'amor solidari. Uns ja ho viviu molt, altres ho vivim amb menys intensitat, però hem de sentir allò que Pau deia als de Tessalònica, i avui ens ho ha dit a nosaltres: "Us demano que avanceu encara més!"

La participació amb el pa i el vi de l'eucaristia encara ens pot donar més serenor per estar atents i fer-nos signes d'esperança en aquests moments per a molts que la necessiten. L'eucaristia és comunió solidària.

ETIQUETES

ESPERANÇA